

PUTEOL (3) *sb m*

puteol (2), **puteoł** (1) *Oczko* (2:1).

e oraz o jasne.

sg N puteol (1). *ϕ L puteolu* (1). *ϕ pl N puteoły* (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Krater (3) : że w ziemi [...] fą zawarte kruźce/ y wody/ z wiatrami rozmaítymi: które ogień ták trybuie y rozłączą [!]/ że iáko w wítawicznym kóminie/ piekąc á wárząc/ wítawicznie oddziela á ku górze pobudza [...]: Itąd Ethná/ Itąd Cyclopum infuły/ puteoły/ y góry inšzé wiecznym ogniem gorájące *Oczko* 6, 3, [43].

LWil